

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Polednové a soudců JUDr. Jany Šalomounové a Mgr. Martina Šebka v právní věci **žalobce Obce Kolová**, IČ 00254673, se sídlem Obecního úřadu Kolová 16, zastoupené JUDr. Josefem Kašparem, advokátem se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 27, proti **žalovaným 1) Ing. J. S. [redacted]**, nar. [redacted], trvale bytem [redacted] a 2) I. S. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], oba zastoupení JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem se sídlem Polská 4, Karlovy Vary, **o zaplacení částky 1.300.000,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaných do rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 16.3.2011, č.j. 16 C 459/2009-245,

t a k t o :

- I. **Rozsudek soudu I. stupně se mění ve výroku I. tak, že se žaloba zamítá.**
- II. **Ve výroku III. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že se žalovaným neukládá povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení před soudem I. stupně.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.**

Odůvodnění

Proti výše uvedenému rozsudku, kterým byla žalovaným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 1.300.000,- Kč s úrokem z prodlení, specifikovaným ve výroku I., dále bylo žalovaným uloženo, aby zaplatili společně a nerozdílně žalobci náhradu

nákladů řízení ve výši 80.280,- Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Josefa Kašpara a zároveň, aby zaplatili České republice do pokladny Okresního soudu v Karlových Varech soudní poplatek z návrhu ve výši 52.000,- Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku si podali žalovaní včas odvolání. Nesouhlasili s napadeným rozsudkem, protože soud nepřihlédl k odvolateli tvrzeným skutečnostem a jimi označených důkazů, a ačkoli k tomu nebyly splněny předpoklady podle § 118b nebo 175 odst. 4 o.s.ř., první věty za středníkem, je řízení podle jejich názoru postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, tak jak to má na zřeteli § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Dále soud I. stupně nezjistil skutkový stav věci, neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a na základě takto neprovedených důkazů nebo provedených zčásti, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, takže jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Zejména žalovaní zpochybnili charakter smlouvy o příspěvku, uzavřené dne 12.11.2008, a nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 50.000,- Kč. Z obsahu této smlouvy totiž vyplývá, že si je žalobce vědom, že žalovaní chtějí zahájit výstavbu rodinných domů na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. Kolová, a že pro postavení rodinných domů a jejich následnou kolaudaci je nutné zajistit napojení rodinných domů na inženýrské sítě, jejichž vlastníkem je žalobce a je si zároveň vědom toho, že žalovaní budou žádat o vydání územního rozhodnutí pro umístění stavby rodinných domů Kolová, lokalita č. 7 „Za humny“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. Kolová, a proto výslovně požaduje od žalovaných poskytnutí finančního příspěvku ve výši 1.250.000,- Kč na náklady spojené s vybudováním a rekonstrukcí inženýrských sítí a komunikace v této lokalitě. Zároveň právě poskytnutím tohoto finančního příspěvku podmiňuje vyjádřit souhlas napojení budovaných rodinných domů na pozemku parc. č. [REDAKCE] na inženýrské sítě, které jsou ve vlastnictví žalobce a současně vydat kladné vyjádření žalovaným k projektu pro územní řízení, který byl zpracován pro územní řízení pro umístění stavby: rodinné domy Kolová, lokalita č. 7 „Za humny“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. Kolová. Bylo prokázáno v průběhu řízení, že žalobce by bez přijetí závazku žalovaných k poskytnutí finančního příspěvku nevydal souhlas k napojení budovaných rodinných domků na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. Kolová. Zároveň, že by žalobce bez přijetí závazků žalovaných k poskytnutí finančního příspěvku nevydal ani kladné vyjádření pro územní řízení pro umístění stavby rodinných domků Kolová. Tzn., že by způsobil újmu žalovaný, a to ve značném majetkovém rozsahu. Dále uvedli, že smlouva o finančním příspěvku byla mezi účastníky řízení uzavřena 16.10.2007. Podle názoru soudu byla uzavřena platně, kromě toho žalovaný v průběhu let 2007 až 2009 žádné námitky ohledně platnosti této smlouvy nevznegli. Podle názoru soudu I. stupně proto nelze učinit závěr, že je zde absence svobodného projevu vůle a o tom, že právní úkon, tzn. předmětná smlouva o příspěvku, by nebyl učiněn svobodně, když sám žalovaný připustil, že jejich investiční záměr by nebylo možno realizovat bez obce, tj. bez žalobce. K tomu pak připomínají žalovaní, že již v dopisu starosty žalobce ze dne 21.8.2007 je poznámka, kterou považují za pohružku, když se hovoří o tom, že obec upozorňuje, že souhlasné stanovisko k připojení rodinných domů na obcí vybudované inženýrské sítě a komunikace bude podmiňovat uzavření smlouvy mezi obcí a stavebníkem o úhradě podílu na obcí vynaložené pořizovací náklady infrastruktury. Dále žalovaní zpochybňují správnost úvahy soudu I. stupně, že smlouva o příspěvku nepodléhala schválení zastupitelstvem obce. Soud podřadil předmětnou smlouvu o příspěvku pod ust. § 51 občanského zákoníku, tedy za smlouvu nepojmenovanou a zároveň nesouhlasí s označením smlouvy jako smlouvy darovací podle § 628 o.z., když za poskytnutý finanční příspěvek bylo dojednáno proti plnění žalobce ve formě vydání kladného vyjádření k územnímu řízení pro umístění stavby. Soud dokonce uvažuje o tom, že vlastně investicemi ze strany žalobce do vybudování inženýrských sítí došlo k výraznému zhodnocení stavebního pozemku žalovaných parc. č. [REDAKCE] v obci a v k.ú. Kolová. Žalovaní ale se závěrem soudu o charakteru a platnosti

uzavřené smlouvy o finančním příspěvku ve znění jeho dodatku ze dne 12.11.2008 nesouhlasí k čemu soud I. stupně dospěl, tzn., že je platným právním úkonem, protože jsou přesvědčeni, kromě dalších skutečností, o tom, že smlouva o příspěvku byla uzavřena v rozporu s ust. § 8 odst. 4 a odst. 5 č. 274/2001 Sb. Ze smlouvy totiž vyplývá zcela jednoznačný úmysl ze strany žalovaných zahájit výstavbu rodinných domů v lokalitě, která je specifikována ve smlouvě o příspěvku a zároveň pak vyplývá z této smlouvy, že po žalovaných se výslovně a bez jakýchkoliv pochybností požaduje zaplacení částky 1.250.000,- Kč, jako částka nezbytná pro napojení na inženýrské sítě ve vlastnictví žalobce (tj. dešťová a splašková kanalizace, vodovod, komunikace) nacházejících se na pozemcích ve smlouvě o příspěvků specifikovaných. Pokud se jedná o právní posouzení toho, zda smlouva o příspěvku podléhala či nepodléhala schválení zastupitelstvem obce Kolová, pak se žalovaní odmítají ztotožnit se závěrem, který vyjádřil soud I. stupně v napadeném rozsudku, a to proto, že soud neměl a ani nemohl mít s ohledem na rozsah důkazního řízení možnost opřít svůj závěr o skutečnosti, z kterých by bylo možné dovodit schválení smlouvy o příspěvků k předchozímu schválení zastupitelstvem nepodléhá. Smlouva o příspěvku byla uzavřena, aniž by zastupitelstvo obce Kolová její obsah schválilo, na rozdíl od dodatku č. 1 k této smlouvě, která byla předem schválena usnesením zastupitelstva obce Kolová. V této souvislosti proto žalovaní poukázali na obsah ust. § 41 odst. 1 a odst. 2 zák. č. 128/2000 Sb. o obcích v platném znění, které upravuje z podmínky platnosti právního úkonu obce. Podle § 102 odst. 2 zákona o obcích pak Rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí, patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradil. To, zda obci Kolová je volena obecní rada, zda si vyhradila či nevyhradila rozhodování obdobných právních úkonů, pak o takové informace soud nemohl svůj závěr opřít, protože je neměl k dispozici. Svůj nesouhlas s úvahou soudu I. stupně a s postupem obce opřeli o § 8 odst. 5 zák. č. 274/2001 Sb. ve znění posledních úprav o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů. Z tohoto ustanovení vyplývá, že vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, je povinen umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci, pokud to umožňují kapacitní nebo další technické požadavky a možnost takového napojení nesmí být podmiňována vyžadováním poplatků nebo jiných finančních plnění. V této souvislosti proto také odkázali žalovaní na § 10c zák. č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění účinném v rozhodné době, podle kterého poplatek platí vlastník stavebního pozemku, zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace, po nabytí účinnosti zákona o vodovodech a kanalizacích. Poplatek se platí obci na jejímž území se nachází stavební pozemek a sazba poplatku nesmí přesáhnout rozdíl ceny stavebního pozemku bez možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace a ceny stavebního pozemku s touto možností. V posuzované věci jde však o posouzení smlouvy o příspěvku na základě jejíhož uzavření žalobce podmiňoval umožnění připojení na vodovod a kanalizaci zaplacením předmětné částky. Tato smlouva je tedy v rozporu s citovaným ustanovením zákona o vodách a kanalizacích. Byť byl na tento právní předpis soud I. stupně upozorňován, pak svým rozhodnutím poskytl tomuto postupu právní ochranu. Tímto způsobem totiž obec obešla zavedení místního poplatku podle § 10c výše zmiňovaného zákona o místních poplatcích, který platí vlastník stavebního pozemku, zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodů nebo kanalizace. Zároveň žalovaní trvali v průběhu řízení soudu I. stupně na tom, aby žalobce doložil způsob financování investiční akce a použité zdroje pro realizaci výstavby a rekonstrukce kanalizace a vybudování dešťové a splaškové kanalizace včetně podmínek pro čerpání dotace, nestalo se tak tomu tak, a soud se smířil s pouhým tvrzením žalobce o tom, že sítě byly vybudovány z úvěru poskytnutého žalobci ve výši 2.900.000,- Kč. Žalovaní fotografickou dokumentací doložili, že

v r. 2006 za spolufinancování programu C-DHARE 2003 byl realizován projekt Kolová – kanalizace Maďarské ulice, druhá etapa. Prostřednictvím tohoto projektu přispěla Evropská unie celkem 282.145 Euro a mezi obvyklé podmínky pro poskytnutí a čerpání dotace, je pak ta skutečnost, že příjemce dotace nebude vybírat žádné další finanční prostředky od třetích osob. Dále žalovaní namítli neurčitost smlouvy o příspěvku, když je požadován příspěvek i na úhradu nákladů spojených s vybudováním komunikace, ačkoliv tato komunikace nikdy vybudována nebyla, a vybudovat ji měli naopak sami žalovaní. S ohledem na to, že žalobce úmyslným a protizákonným jednáním vytvořil situaci ve které žalovaní měli na výběr buď zaplatit požadovanou částku nebo čelit problémům v podobě odmítnutí napojení na kanalizaci a vodovod, pak byli postaveni pouze do situace, ve které nemohli, než na smlouvu o příspěvku přistoupit, je smlouva o příspěvku neplatná i z hlediska nedostatku svobodné vůle žalovaných, v důsledku žalobcových bezprávních výhrůžek a v poslední řadě pak žalovaní zpochybnili správnost rozsudku co do obsahu a rozsahu jeho odůvodnění. Proto se žalovaní domáhali změny napadeného rozsudku tak, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta a žalobcům přiznány náklady řízení před soudy obou stupňů.

Odvolací soud z podnětu odvolání napadený rozsudek přezkoumal (§ 212 o.s.ř., § 212a o.s.ř.) a zhodnotil rozsah důkazního řízení provedeného před soudem I. stupně a zároveň se zabýval i obsahem písemného vyhotovení rozsudku, do kterého soud I. stupně svůj závěr promítl a po zhodnocení tohoto postupu a zároveň i stanoviska žalovaných, promítnutého do odvolání, pak dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

V posuzované věci se žalobce domáhá uložení povinnosti, a to zaplacení částky 1.250.000,- Kč, jako částky, na které se s žalovanými dohodl ve smlouvě o finančním příspěvku na vybudování inženýrských sítí, a to ze dne 16.10.2007. Žalovaní totiž jako zájemci o výstavbu rodinných domů v lokalitě Kolová „Za humny“ se dohodli s žalobcem jako vlastníkem části inženýrských sítí na jednorázovém příspěvku na náklady spojené s vybudováním a rekonstrukcí inženýrských sítí a komunikace v této lokalitě. Příspěvek byl stanoven právě ve výši 1.250.000,- Kč, přičemž tuto částku se zavázali žalovaní zaplatit do 30.6.2008. Žalobce v žalobě tvrdil, že poté realizoval vybudování a rekonstrukci inženýrských sítí a 12.11.2008, když nebyla zaplacená částka dohodou stanovená, pak účastníci uzavřeli dodatek č. 1 k této smlouvě o příspěvku tak, že se žalovaní zavázali zaplatit dohodnutou částku nejpozději do 28.2.2009 s tím, že pokud nezaplatí tuto částku v této době, pak jsou povinni zaplatit smluvní pokutu ve výši 50.000,- Kč. Protože tento závazek ani v této dodatečně stanovené lhůtě žalovaní nesplnili, pak celková částka, které se žalobce domáhá je právě ve výši 1.300.000,- Kč. Žalovaní tento nárok neuznali a považovali ho za sporný a dokonce smlouvu za neplatnou. Navíc žalobce nesplnil jednu z podmínek, za které přistoupili k uzavření smlouvy, tzn., že odmítl udělit souhlas k napojení inženýrských sítí z uvedené zájmové lokality do inženýrských sítí ve vlastnictví žalobce a další podmínění souhlasu uváděli s tím, že žalovaní musí bezpodmínečně tento příspěvek poskytnout. Po uzavření smlouvy došlo k jednání ohledně způsobu odvodnění lokality, což přineslo sebou opožděné rozhodnutí, týkající se územního rozhodnutí. Žalovaní proto v průběhu řízení zpochybnili platnost smlouvy, kterou s žalobcem uzavřeli a zdůraznili, že tuto darovací smlouvu ve smyslu § 628 o.z. neuzavřeli svobodně, nýbrž pod tlakem, když jim jinak bylo pohroženo, že nebude udělen souhlas pro územní řízení k umístění stavby na pozemku.

Soud I. stupně vyslechl svědky a jejich výpověď také popsal v písemném vyhotovení rozsudku. Provedl také důkaz smlouvou o příspěvku na vybudování inženýrských sítí, jejichž obsah je rovněž promítnut do písemného vyhotovení rozsudku, zároveň popsal i

korespondenci mezi žalobcem a žalovanými ohledně zaplacení sporné částky, vycházel také z odborného vyjádření Ing. V. [redacted] ze dne 9.5.2010, který porovnával ceny pozemků parc. č. [redacted] a č. [redacted], po změně územního plánu obce a před jeho schválením. Pozemek č. [redacted] byl před platností územního plánu pozemek zemědělským a cena nemovitostí po změně územního plánu činí 5.540.610,- Kč a cena pozemku č. [redacted] činí 631.770,- Kč. Soud I. stupně provedl důkaz smlouvou o dílo ze dne 20.9.2005 mezi obcí Kolová a J. [redacted] W. [redacted], jejichž předmět plnění byla stavba, a to kanalizace a vodovod Maďarská ulice, s termínem zahájení 20.9.2005 a dokončením 30.11.2005 za cenu díla 2.368.100,- Kč, s dodatkem, že cena plnění byla upravena na 2.011.100,- Kč. Z korespondence mezi žalobci a žalovanými z 18.7.2006 vyplývá, že žalovaní jako investoři předpokládali připojení svých tří stavebních parcel do sítí právě v ulici Maďarská. Mezi žalobcem a žalovanými bylo také jednáno o směně pozemků, konkrétně parcely č. [redacted] a část pozemku č. [redacted] a části pozemku č. parc. [redacted]. S ohledem na přeparcelaci a změnu územního řízení a posunutí termínu výstavby, pak žalovaní sami požádali o přípravu dodatku ke smlouvám, kterou uzavřeli 16.10.2007 a 25.1.2008. Soud zároveň popsal ve svém písemném vyhotovení rozsudku i výpověď svědka K. [redacted] K. [redacted], úředního Obecního úřadu v Kolové, který popsal jednání s žalovanými od r. 2004, a to jednání mezi obcí a žalovanými ohledně výstavby na jejich lokalitě v obci Kolová. Z této výpovědi mimo jiné vyplynulo, že žalovaní chtěli finanční podíl zaplatit a nevyplývalo, že by ho zaplatit nemohli, a to že se obec zavázala po podpisu této smlouvy vydat souhlas stavebníkovi k územnímu řízení, pak je podle tohoto svědka zcela standardním postupem pro všechny investory. I z dalších výpovědí, a to svědka P. [redacted] M. [redacted] vyplynulo, že jednání obce s žalovanými probíhalo několikrát od března 2007 a co se týče výše příspěvku, mělo se jednat o 250.000,- Kč za každý stavební pozemek. Pamatuje si, že žalovaný ještě nabízel vybudování dětského hřiště a restaurace na sportovním hřišti. Ze smlouvy o úhradě finančního podílu uzavřené mezi obcí a žalovanými dne 25.1.2008 pak soud I. stupně měl za to, že se obec zavázala zajistit napojení výstav rodinných domů na stávající inženýrské sítě v majetku obce Kolová, tedy na vodovodní řády, kanalizaci splaškovou a dešťovou, a komunikaci a zřízení financované obcí Kolová, tedy trafostanici a připojovací kabel nízkého napětí za částku ve výši podílu 435.000,- Kč, přičemž měla být tato částka na účet obce do termínu vydání stavebního povolení, přičemž na základě dodatku z 12.11.2008 se zavázali tuto částku zaplatit do 28.2.2009. Zároveň soud měl k dispozici i obsah jednání mezi žalovanými a společností KazNarDžak company s.r.o., dále investora č. 2, tj. Ing. J. [redacted] S. [redacted], obce Kolová a společností KV ENGINEERING s.r.o. a společností MEDICA PROJEKT Karlovy Vary s.r.o., kdy bylo vedeno jednání ohledně odvedení a napojení dešťových a splaškových vod z lokality pozemkové parcely č. [redacted], na dešťovou a splaškovou kanalizaci přes pozemky společnosti KazNarDžak company s.r.o., v lokalitě . Došlo k dohodě o přepracování projektové dokumentace, za toto přepracování byla vyčíslena částka 30.000,- Kč, kterou se zavázali zaplatit přímo žalovaní této společnosti.

Užívání stavby vodního díla, kanalizace, Maďarská ulici v obci Kolová, vyplývá z kolaudačního rozhodnutí vydaného 16.2.2007 Magistrátem města v Karlových Varech. Soud také měl k dispozici smlouvu o smlouvě budoucí z 3.3.2008 ze které pak ověřil, že byla uzavřena mezi žalovanými jako budoucími dárci a žalobcem jako budoucím obdarovaným, přičemž předmětem této smlouvy bylo majetkoprávní uspořádání budoucího vybudovaného zařízení investory, tedy žalobci, v rámci stavby Kolová „lokalita Za humny“, inženýrské sítě pro obytný a rekreační soubor. Dne 22.1.2008 návrh této darovací smlouvy zastupitelstvo obce Kolová na svém zasedání schválilo. Tuto smlouvu se strany zavázaly uzavřít do 14-ti dnů po vybudování a kolaudaci uvedeného zařízení. Zároveň 8.10.2008 zastupitelstvo schválilo úpravy ve smlouvě uzavřené mezi žalobcem a žalovanými o finančním příspěvku ze

16.10.2007, když touto změnu bylo prodloužení termínu splatnosti finančního příspěvku a zároveň i ujednání smluvní pokuty.

Na základě těchto popsanych jednotlivých důkazů soud I. stupně dospěl k závěru, že žalovaní uzavřeli s žalobcem zcela dobrovolně smlouvu 16.10.2007 o příspěvku na připojení inženýrských sítí ze zájmové lokality žalovaných inženýrských sítí ve vlastnictví žalobce, a tuto smlouvu podřadil pod ust. § 51 o.z., tedy považovali ji za smlouvu nepojmenovanou. Nesouhlasil však s pojmem smlouvy darovací, tak jak z tohoto pojmu vycházeli sami žalovaní, byť ji považovali za neplatnou. Proto také žalobě vyhověl. S tímto názorem se soud odvolací neztotožňuje.

Odvolací soud musí připustit zcela odůvodněné námitky žalovaných, když nesouhlasí s postupem soudu I. stupně, zejména s jeho právní úvahou a odvolací soud proto při úvaze o odůvodněnosti žaloby vycházel z právní úpravy provedené zák. č. 274/2001 Sb. ve znění úprav platných v době, kdy byla uzavírána dohoda o finančním příspěvku, tj. v říjnu 2007. Podle § 8 tohoto zákona, a to odst. 5, je vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, povinen umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci, pokud to umožňují kapacitní a další technické požadavky, přičemž možnost napojení nesmí být podmiňována vyžadováním poplatků nebo jiných finančních plnění. Náklady na realizaci napojení vodovodní přípojky nebo kanalizační přípojky na vodovod nebo kanalizaci hradí vlastník, jemuž umožněno napojení vodovodu nebo kanalizace, pokud se nedohodnou jinak. Z této úpravy vyplývá tedy jednoznačná nemožnost požadovat nebo podmiňovat poplatek nebo jiné finanční plnění za napojení vodovodní přípojky nebo kanalizační přípojky na vodovod nebo kanalizaci. Zákon o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, je tedy zákonem, který upravuje vztahy při výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací sloužících veřejné potřebě a přípojek na ně. Pokud tedy účastníci tohoto řízení uzavřeli smlouvu o finančním příspěvku na připojení k infrastruktuře, která měla být vybudována obcí, zejména k vodovodu a kanalizaci, pak tím byl obejit nejen tento zákon, ale byla uzavřena tato smlouva i v rozporu se zákonem č. 565/1990 Sb., tj. zákona o místních poplatcích. Obce totiž mohou vybírat místní poplatky, tak jak jsou zcela taxativně vyjmenovány v § 1 a pod písmenem i) je možno nalézt i poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace. Podle § 10 písm. c) zákona o místních poplatcích pak platí, že se poplatek platí vlastníkem stavebního pozemku, zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace po nabytí účinnosti zákona o vodovodech a kanalizacích, a má-li k tomuto stavebnímu pozemku vlastnické právo víc subjektů, jsou povinni platit poplatek společně a nerozdílně. Poplatek se pak platí obci, na jejímž území se nachází stavební pozemek, přičemž je tímto ustanovením upravena i výše poplatku. V odst. 3 totiž je řečeno, že sazba poplatku nesmí přesáhnout rozdíl ceny stavebního pozemku bez možnosti připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace a ceny stavebního pozemku s touto možností. Cena stavebního pozemku v obci se stanoví podle zvláštního předpisu, tj. vyhl. č. 279/1997 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku a o změně některých zákonů, a to v kalendářním roce, ve kterém nabylo právní moci kolaudační rozhodnutí, pro stavbu vodovodu nebo kanalizace obcí, vybudované. Výše sazby na 1 m² zhodnoceného stavebního pozemku stanoví obec v obecně závazné vyhlášce. Tento postup tedy obcí nebyl respektován a pokud byla uzavřena smlouva o finančním příspěvku na možnost napojení sítí dne 16.10.2007, pak v rozporu se zákonem, a proto odvolací soud na rozdíl od soudu I. stupně dospěl k závěru, že takto uzavřená smlouva je neplatným právním úkonem ve smyslu § 39 občanského zákona, protože svým obsahem a účelem odporuje zákonu, tak jak toto

ustanovení uvažuje. I z nálezu Ústavního soudu (Pl ÚS 20/606-1), který lze na danou věc použít vyplývá, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona (Listina základních práv a svobod čl. 11 odst. 5). Obce mohou svými obecně závaznými vyhláškami zavést jen takové místní poplatky, jež jsou taxativně vymezeny zákonem o místních poplatcích a v tom rozsahu, který tento zákon umožňuje. Obec tedy není oprávněna postupovat jinak, než zákonem výslovně stanoveným postupem. Jednoznačným vymezením rámce právní úpravy proto neumožňuje obcím, aby vytvářely další pravidla či ukládaly jiné povinnosti, které jdou za hranice právní úpravy. Odvolací soud na základě stejných důkazů, které soud I. stupně provedl proto zhodnotil po právní stránce zcela odlišně tuto situaci a dospěl k závěru, že jde o neplatný právní úkon. Proto napadený rozsudek změnil tak, že výrok I. napadeného rozsudku, tj. určení povinnosti žalovaným zaplatit částku 1.300.000,- Kč změnil tak, že se žaloba zamítá (§ 220 odst. 1, 2 o.s.ř.).

Zároveň pak rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal a při úvaze o náhradě nákladů řízení vycházel odvolací soud z úpravy provedené § 150 o.s.ř. Odvolací soud totiž vycházel z toho, že by byly dány důvody přiznání nákladů řízení ve smyslu úspěchu na straně žalované, ale na druhé straně nemohl přehlédnout situaci, za které postupoval nejen žalobce, tedy obec Kolová, ale i samotní žalovaní. Hodnotil všechny okolnosti konkrétní věci, tj. postup obou účastníků řízení od r. 2004, kdy jednali jak žalovaní o výstavbě rodinných domků na svém pozemku, tak postup obce a dospěl tedy k závěru, že i vzhledem k právnímu názoru soudu odvolacího jde o případ, kdy nemusí být neúspěšné obci určeno, aby zaplatila náhradu nákladů řízení, které žalovaným v průběhu tohoto řízení vznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné do dvou měsíců od doručení rozsudku Krajského soudu v Plzni, prostřednictvím soudu I. stupně.

V Plzni dne 02.06.2011

Za správnost vyhotovení:
Miroslava Matičková

JUDr. Alena Polednová, v.r.
předsedkyně senátu